

Městský úřad v Říčanech
odbor správních agend a dopravy – oddělení dopravy
Komenského nám. 1619
251 01 Říčany

č. ev. **140703/2019**
K č.j. **20641/2018-MURI/OSAD**

Ve Všechromech dne 23.3.2020

Účastníci řízení:

1. M [redacted] 251 63 Strančice
2. H [redacted], 251 63 Strančice

Zastoupeni:

Ing. Pavlem Soukupem, [redacted] 251 63 Strančice,
ID DS: jzgm5dm

Vyjádření účastníků řízení

Datovou schránkou
Bez příloh

I.

V nadepsaném řízení vydal Městský úřad v Říčanech, odbor správních agend a dopravy – oddělení dopravy jako speciální stavební úřad (dále jen „**Stavební úřad**“) společné rozhodnutí ze dne 31.5.2019 Č.j.: 20641/2018-MURI/OSAD č.ev: 140703/2019 (dále jen „**Společné rozhodnutí**“), kterým byl **schválen** stavební záměr „Veřejná účelová komunikace pro připojení plánovaného areálu na pozemku parcelní číslo 201/1 v k.ú. Všechromy“ (dále jen „**Komunikace**“) a byly stanoveny podmínky pro umístění stavby, a podmínky pro provedení stavby. Rozhodnutím ze dne 29.7.2019 Stavební úřad vyhověl podaným odvoláním a sám Společné rozhodnutí **zrušil**.

Oznámením ze dne 9.3.2020 Stavební úřad Účastníkům řízení oznámil skončení dokazování, seznámil je s možností seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyzval je k vyjádření se k podkladům, popř. k návrhu na jejich doplnění. Účastníci řízení se tímto vyjadřují k podkladům, přičemž upozorňují na to, že součástí spisového materiálu nejsou zásadní dokumenty, na které je v podkladech odkazováno, a tudíž se Účastníci řízení nemohou ke všem podkladům kvalifikovaně vyjádřit.

Účastníci řízení dále namítají, že projednávané společné řízení **bylo zahájeno a nyní probíhá zcela v rozporu se zákonem**, jelikož Stavebník, pan Ing. Jaroslav Dvořák (dále jen „**Stavebník**“) nepostupoval v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**Zákon EIA**“) resp. zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „**StavZ**“), když návrh na zahájení společného řízení podal předčasně, neoznačil nadepsané řízení jako navazující řízení ve smyslu Zákona EIA, nepředložil závazné stanovisko EIA Stavebnímu úřadu a v neposlední řadě nepředložil souhlasné závazné stanovisko příslušného správního orgánu o ověření souladu záměru se závazným stanoviskem EIA.

Účastníci jsou přesvědčeni, že v tomto řízení dochází k nepřípustnému dělení záměru posuzovaného z hlediska jeho vlivů na životní prostředí, čímž se snaží obejít cíle Zákona EIA a v konečném důsledku zcela zjevně poškodit zájem veřejnosti na příznivé životní prostředí. V návaznosti na jednání Stavebníka pak vznikly neodstranitelné vady řízení rovněž na straně Stavebního úřadu.

II.

K NEÚPLNOSTI SPISOVÉHO MATERIÁLU

Po seznámení se spisovým materiálem Účastníci konstatují, že tento je pro rozhodnutí zcela nedostatečný. Ze spisového materiálu vyplývá, že stavebník v dokumentu označeném jako Doplnění podkladů k vydání společného povolení ze dne 20.2.2020 a ze dne 02.03.2020 doplnil:

- a) Vyjádření Policie České republiky č.j. KRPS-28369-1/ČJ-2019-011406

- b) Závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje (dále jen „**KHS**“) č.j. KHSSX 50129/2019 (dále jen „**Závazné stanovisko KHS**“)
- c) Aktualizovaný výkres clony proti oslnění, aktualizace 15.10.2019

Ze závazného stanoviska KHS vyplývá, že KHS byla Stavebníkem předložena hluková expertíza č. 1102/7 z 02/17 společnosti Beryl s.r.o., **včetně dodatku** údajně vyhodnocujícího starou hlukovou zátěž a dodatku č. 2 údajně vyhodnocujícího ovlivnění stávající akustické situace nejbližšího chráněného venkovního prostoru staveb záměrem: „Veřejná účelová komunikace pro připojení výrobního areálu, situovaného na pozemcích parc. č. 201/55 a 201/1 v k.ú. Všechromy. (dále jen „**Hluková studie Komunikace**““)

Účastníci řízení zjistili, že Hluková studie Komunikace nebyla založena do správního spisu a není ani součástí projektové dokumentace, nemůžou se s ní proto seznámit. V důsledku této skutečnosti se všichni účastníci řízení nemohou kvalifikovaně vyjádřit k závaznému stanovisku KHS, resp. nemají relevantní možnost jej v případě vydání rozhodnutí napadat pro nesprávnost.

Stavební úřad by měl proto Stavebníka vyzvat, aby Hlukovou studii Komunikace do spisu založil, a dát Účastníkům novou lhůtu k vyjádření.

Avšak i pokud by Stavebník Hlukovou studii Komunikace do spisu založil, řízení musí být přesto zastaveno, neboť bylo zahájeno a nyní probíhá zcela v rozporu se zákonem.

III.

K VADÁM ŘÍZENÍ NA STRANĚ STAVEBNÍKA A OZNAMOVATELE

Stavebník v žádosti o vydání společného povolení podané dne 22.3.2018 (dále jen „**Žádost**“) uvádí, že předmětem žádosti je výstavba účelové komunikace s veřejným přístupem pro účely **dopravní obsluhy budoucího výrobního areálu** na pozemku č. 201/1 v k.ú. Všechromy.

Stavebník však zřejmě účelově neuvedl, že tento „budoucí výrobní areál“ je ve skutečnosti záměr s názvem „Betonárna Všechromy (dále jen „**Betonárna**“),“ oznamovatele České šterkopísky, spol. s r. o. (dále jen „**Oznamovatel**“), **který podléhá posuzování vlivů na životní prostředí dle zákona EIA**. V informačním systému EIA je záměr betonárny uveden pod kódem STC2036. Z informačního systému dále vyplývá, že záměr byl oznámen již dne 18.10.2016 a závazné stanovisko EIA č.j. 076651/2017/KUSK (dále jen „**Závazné stanovisko EIA**“) bylo zveřejněno dne 22.08.2018, tedy až poté, co bylo zahájeno projednávání řízení.

Z dokumentace záměru Betonárny zveřejněné dne 29.06.2017 (dále jen „**dokumentace záměru**“) vyplývá, že Komunikace je součástí předmětného záměru (str. 27 dokumentace záměru), Komunikace je uvedena rovněž v umístění záměru (str. 28 dokumentace záměru). Výstavba veřejně přístupné účelové komunikace tehdy na pozemku p. č. 201/3 v k.ú. Všechromy je pro záměr Betonárny nezbytná, neboť jak je na str. 46 dokumentace záměru uvedeno:

„Pozemek betonárny leží přímo v blízkosti silnic II/107 a III/1015 Bude tedy zapotřebí vybudovat pouze nový sjezd na veřejnou komunikaci a krátkou účelovou komunikaci, která je navržena v souběhu se silnicí II/107 (...) Účelová komunikace může být v budoucnu využita i pro napojení jiných provozoven umístěných na parcele p.č. 201/3“

Příjezdová komunikace k záměru **Betonárny je zcela shodná s nyní projednávaným záměrem** veřejně přístupné účelové komunikace, jak je zřejmé ze zakreslení komunikace na obr. č. 3 (str.29) a obr. č. 7 (str. 47) dokumentace záměru Betonárny.

V samotné Hlukové studii je dále podle obsahu závazného stanoviska KHS uvedeno (Účastníci mohou odhadovat obsah Hlukové studie Komunikace pouze z odůvodnění závazného stanoviska KHS), že byla tvořena pro záměr „**Betonárna Všechnomy**“ (str. 3 závazného stanoviska KHS).

Projednávaný záměr Komunikace tak se záměrem Betonárny zcela evidentně přímo souvisí a stavba Komunikace je pro realizaci záměru Betonárny nezbytná.

Jelikož bylo Závazné stanovisko EIA zveřejněno v srpnu roku 2018, tak s ohledem na výše uvedené Stavebník zahájil společné řízení **pět měsíců před tím, než bylo vůbec Závazné stanovisko EIA vydáno**, přičemž takové jednání nasvědčuje pouze tomu, že se Stavebník snaží obejít zákonem požadovaný postup tím, že od záměru Betonárny oddělil zdánlivě méně kontroverzní a snáze povolitelnou stavbu veřejně přístupné účelové komunikace. **Takový postup je však zcela v rozporu se smyslem a účelem posuzování vlivů na životní prostředí**, principem komplexnosti ochrany životního prostředí a **samozřejmě v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu ČR a Soudního dvora Evropské unie.**

Soudní dvůr EU se v souvislosti s výkladem směrnice Rady 85/337/EHS a na ni navazující Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU opakovaně vyjadřoval v tom smyslu, že

„cíl právní úpravy Unie nelze obejít rozdělením záměrů a že nezohlednění jejich kumulativního účinku nesmí mít za praktický následek to, že všechny tyto záměry uniknou povinnosti posouzení, třebaže jako celek mohou mít významný vliv na životní prostředí“¹

Obdobně hovoří Nejvyšší správní soud, který označuje výše uvedenou strategii Stavebníka jako tzv. „salámovou metodu,“ kdy dochází k povolování kontroverzních nebo obtížných cílů a řešení tím, že jsou rozděleny na dílčí kroky a prosazují se postupně. **Nejvyšší správní soud kategoricky odmítá, aby byla tato metoda používána pro účelové obcházení zákona.**² K tomuto účelu ale Stavebník zjevně směřoval, když záměrně neuvedl, že Komunikace je součástí většího projektu podléhajícímu posuzování vlivů na životní prostředí.

¹ Rozsudek ESD ze dne 28.2.2008 Abraham a další (C-2/07, Sb. rozh. s. I-1197), citováno dále např. v rozsudku ESD ze dne 17.3.2011 Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další (C-275/09).

² Viz Rozsudek NSS ze dne 6.8.2009, sp. zn. 9 As 88/2008.

Pokud by Stavební úřad vydal nové společné rozhodnutí, bylo by vydáno v rozporu se zákonem a bylo by na místě jej zrušit.

Účastníci opakují, že účelem posuzování vlivů na životní prostředí je **komplexní zhodnocení řešeného záměru**, a to se všemi jeho nezbytnými součástmi. Předmětem posuzování vlivu na životní prostředí proto byl jak areál betonárny, tak přístupová komunikace nezbytná k jeho provozu. To vyplývá ze všech podkladů dostupných k záměru Betonárny v informačním systému EIA, a to jak z oznámení, dokumentace záměru, posudku tak i samotného závěrečného stanoviska Krajského úřadu pro Středočeský kraj, odboru životního prostředí, neboť ve vztahu k příjezdové komunikaci byla zkoumána vsakovost podloží a **zejména byla předmětem dlouhé řady výhrad ze strany veřejnosti hluková zátěž spojená s provozem přístupové komunikace.**

S ohledem na výše uvedené nelze než konstatovat, že nyní projednávané řízení je navazujícím řízením ve smyslu zákona EIA, a proto je třeba naplnit zásadní procení požadavky, které předvídá Zákon EIA a StavZ.

Navazujícím řízením se dle ust. § 3 písm. g) Zákona EIA mimo jiné myslí společné územní a stavební řízení vedené k záměru, který podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Komentářová literatura doplňuje, že navazujícím řízením jsou i řízení zahájená podle zvláštních právních předpisů, tedy i speciální stavební řízení podle zák. č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích.³ Jak bylo výše uvedeno, Komunikace byla součástí posuzování vlivů na životní prostředí. Je proto zcela zřejmé, že se o navazující řízení jedná.

Skutečnost, že projednávaná věc je navazujícím řízením, je přitom zásadní z hlediska zahájení řízení a účasti veřejnosti na řízení.

Stavebník je povinen Stavebnímu úřadu v žádosti v souladu s ust. § 94L odst. 2 StavZ předložit všechna závazná stanoviska vyžadovaná speciálním zákonem, včetně závazného stanoviska o posuzování vlivu na životní prostředí.

Oznamovatel je navíc povinen dle ust. § 9a odst. 6 Zákona EIA požádat nejdříve 90 dnů před podáním žádosti a nejpozději v den podání žádosti o vydání společného rozhodnutí příslušný úřad o vydání závazného stanoviska, tzv. „coherence stamp“, které mělo potvrdit či vyvrátit soulad připravovaného záměru se závazným stanoviskem EIA, které bylo vydáno k záměru Betonárny.

Požadavek vydání coherence stamp je zcela zásadní, neboť zamezuje tomu, aby po vydání závazného stanoviska došlo ke změně záměru či jeho etapy na úkor životního prostředí. Coherence stamp je poté podkladem pro rozhodnutí v navazujícím řízení.

Stavebník, resp. Oznamovatel výše uvedené požadavky v rozporu se zákonem **záměrně zcela obešli**, neboť žádost o zahájení projednávaného řízení byla podána ještě před vydáním

---

³ BAHÝLOVÁ, Lenka. § 3 [Základní pojmy]. In: BAHÝLOVÁ, Lenka, KOCOUREK, Tomáš, VOMÁČKA, Vojtěch. Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, s. 10.

závazného stanoviska EIA na záměr Betonárny. Závazné stanovisko, které by potvrzovalo shodu záměru se závazným stanoviskem EIA tak ani předloženo ani vydáno být nemohlo, **dokonce o něj nemohlo být ani požádáno.**

Navíc je součástí dokumentace EIA Hluková expertíza č. 1102/17 z 02/17 včetně jednoho dodatku (dále jen „**hluková studie EIA**“), která zahrnuje Komunikaci (avšak bez clony) jako jeden ze zdrojů hluku, který je v rámci záměru Betonárny posuzován. (Vzhledem k tomu, že Hluková studie Komunikace není součástí projektové dokumentace ani správního spisu, není možné zjistit, zda se s ohledem na podobnost čísla a data (č. 1102/17 z 02/17) jedná co do základního textu o shodnou expertízu s Hlukovou studií Komunikace, jak ji citovala KHS.)

V případě, že by základní text hlukové studie EIA a Hlukové studie Komunikace byl stejný, by bylo zřejmé, že dodatek č. 2 Hlukové studie Komunikace, kde je uvažována clona Komunikace, nebyl z hlediska Zákona EIA vůbec posuzován. **Tím by zjevně došlo k obcházení Zákona EIA, jelikož záměr odclonění komunikace je třeba posuzovat jako změnu posuzovaného záměru Betonárny.** Změny záměrů posuzovaných z hlediska jejich vlivů na životní prostředí podléhají zjišťovacímu řízení dle ust. § 4 odst. b) Zákona EIA. **Ke zjišťovacímu řízení vzhledem ke cloně Komunikace ale nedošlo a dodatek č. 2 Hlukové studie Komunikace nebyl z hlediska Zákona EIA zkoumán,** což způsobuje vadnost celého závazného stanoviska EIA.

Projednávané společné řízení tak bylo zahájeno předčasně a procesní požadavky proto nebyly ze strany Stavebníka naplněny, a řízení tak bylo zahájeno zcela v rozporu se zákonem. Je tak na místě projednávané řízení bez dalšího zastavit.

Důkaz:

- Dokumentace k záměru Betonárna Všechromy, kód STC2036 z června 2016, zveřejněná dne 29.06.2017
- závazné stanovisko EIA č.j. 076651/2017/KUSK

(obojí dostupné na internetové adrese https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC2036)

IV.

K VADÁM ŘÍZENÍ NA STRANĚ STAVEBNÍHO ÚŘADU

Tím, že byl Stavební úřad fakticky uveden v omyl a projednávané řízení nepovažoval za navazující řízení ve smyslu Zákona EIA, vznikly rovněž vady řízení na straně Stavebního úřadu, jelikož Zákon EIA za účelem zajištění informovanosti a účasti veřejnosti stanoví přísné podmínky zejména pro zahájení a průběh navazujícího řízení.

Stavební úřad měl postupovat v souladu ust. § 9b Zákona EIA a na úřední desce po dobu 30 dnů vyvěsit:

- a) žádost spolu s upozorněním, že se jedná o záměr podléhající posuzování podle tohoto zákona, případně záměr podléhající posuzování vlivů na životní prostředí

přesahujících hranice České republiky, spolu s informací, kde lze nahlédnout do příslušné dokumentace pro navazující řízení,

- b) informace o předmětu a povaze rozhodnutí, které má být v navazujícím řízení vydáno,
- c) informace o tom, kde se lze seznámit s dokumenty pořizovanými v průběhu posuzování, které se zveřejňují podle § 16 Zákona EIA,
- d) informace o podmínkách zapojení veřejnosti do řízení podle § 9c odst. 1 Zákona EIA a podle zvláštních právních předpisů, kterými se rozumí především informace o místě a čase konání případného veřejného ústního jednání, o lhůtě pro uplatnění připomínek veřejnosti k záměru a o případných důsledcích zmeškání takové lhůty, informace o tom, zda a případně v jaké lhůtě může veřejnost nahlížet do podkladů rozhodnutí, o dotčených orgánech a informace o možnostech dotčené veřejnosti účastnit se navazujícího řízení podle § 9c odst. 3 a 4 Zákona EIA.

Tím, že tyto kroky nebyly ze strany stavebního úřadu učiněny, byla způsobena **zásadní procesní vada, jejímž důsledkem je nemožnost veřejnosti informovat se o řízení a v konečném důsledku byla vyloučena jejich účast v navazujícím řízení.** Tím byl porušen Zákon EIA, který provádí normy evropského a mezinárodního práva, zejména pak Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí a Úmluvu o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (tzv. Aarhuská úmluva).

Stavební úřad měl Stavebníka s ohledem na nedostatky na jeho straně vyzvat, aby doplnil všechna závazná stanoviska, která Zákon EIA předvídá, tedy zejména závazné stanovisko EIA a závazné stanovisko coherence stamp a řízení dle ust. § 94L odst. 6 StavZ přerušit.

Uvedené vady řízení ale nejsou odstranitelné, takže ani v případě, že by Stavebník všechna závazná stanoviska doplnil, nebylo by možné v řízení pokračovat, neboť **nebylo zahájeno v souladu s ust. § 9b Zákona EIA a veřejnost z řízení byla již od počátku vyloučena.**

Vzhledem k tomu, že závazné stanovisko EIA v době podání žádosti nebylo vydáno, nemohlo být vydáno ani závazné stanovisko coherence stamp. Řízení tak bylo zahájeno zjevně předčasně, a to zcela účelově ve smyslu vyhnout se složitému povolovacímu procesu v rámci navazujícího řízení.

Tento zjevně nezákonný postup Stavebníka, resp. Oznamovatele však nezbavuje Stavební úřad povinností postupovat v souladu se zákonem a splnit povinnosti týkající se navazujícího řízení, tak aby práva Účastníků nebyla zkrácena.

V.

K JEDNOTNOSTI ZÁMĚRU BETONÁRNY S PŘÍJEZDOVOU KOMUNIKACÍ

Účastníci řízení dále upozorňují, že případná argumentace Stavebníka, že záměr Komunikace nebyl v podstatě součástí posuzování vlivů na životní prostředí záměru Betonárny (byť jak Účastník uvádí výše, je to, že Komunikace byla součástí posuzovaného záměru Betonárny, evidentní), by jednoznačně znamenala **nesprávnost samotného závazného stanoviska EIA** k záměru Betonárny, a celé řízení EIA by muselo být opakováno, a to včetně posuzování Komunikace z hlediska vlivů na životní prostředí.

Je evidentní, že Zákon EIA se musí vykládat vždy v souladu s jeho smyslem a účelem. Tento přiblížil Ústavní soud již ve vztahu ke staršímu zákonu č. 244/1992 Sb., když uvedl:

*„Účelem zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, bylo vytvořit účinný preventivní systém hodnocení vlivů na životní prostředí jako nástroj pro **komplexní systémové zkoumání důsledků navrhovaných projektů na životní prostředí**, a zajistit tak, aby v rozhodovacích procesech byly zvažovány zájmy ochrany životního prostředí. Tento účel je třeba mít na zřeteli i **při posuzování jednotlivých ustanovení a právních institutů v tomto zákoně obsažených**, tak aby účel a smysl zákona nebyl zrušením navrhovaných ustanovení nebo jejich částí znehodnocen.“⁴*

Zásada komplexního či celistvého posuzování je Zákonu EIA zcela vlastní, a proto je i povinností Oznamovatele, aby záměr, který má být posuzovaný dle Zákonu EIA, byl vymezen komplexně tak, aby jeho součástí byly veškeré dílčí stavby, technologie a další prvky, které umožňují základní provoz takového záměru. To vše z prostého důvodu, aby příslušné orgány životního prostředí mohly posoudit důsledky realizace záměru ve vztahu ke všem složkám životního prostředí, ovzduší, vodě, půdě atd., i ve vztahu k zachování veřejného zdraví. V případě, že Oznamovatel všechny součásti záměru v oznámení, resp. dokumentaci záměru k posouzení nepředložil, pak je závazné stanovisko EIA stiženo zásadní vadou a posuzování vlivů na životní prostředí musí být opakováno. Shodný závěr uvádí komentářová literatura:

*„Je-li do zjišťovacího řízení předložena pouze fáze A záměru, je třeba se zaměřit **především na to, zda součástí této fáze jsou všechny provozní jednotky a technologie, které realizace záměru v tomto „minimálním“ rozsahu (fázi A) bude vyžadovat**. Závěr posouzení EIA by v případě ne- ucelenosti předloženého projektu měl vyznít tak, že **záměr v předložené podobě neobstojí**. V rámci územního řízení je pak třeba vždy ověřit (a v tomto případě velmi detailně), **zda se k územnímu řízení předkládá záměr s totožnými parametry, s nimiž byl předložen do procesu posuzování vlivů na životní prostředí, resp. do zjišťovacího řízení**. To je úkolem nejen stavebního úřadu, ale rovněž orgánů ochrany životního prostředí, které vydávají stanoviska v rámci územního řízení, nebo samostatná rozhodnutí.“⁵*

⁴ Nález Ústavního soudu ČR ze dne 12.10.2001, sp. zn. Pl. ÚS 24/2000.

⁵ KOCOUREK, Tomáš. § 4 [Předmět posuzování vlivů záměru na životní prostředí]. In: BAHÝLOVÁ, Lenka, KOCOUREK, Tomáš, VOMÁČKA, Vojtěch. Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, s. 22.

Vzhledem k tomu, že se v tomto případě jedná o přístupovou komunikaci k záměru Betonárny, Účastníci řízení jsou přesvědčeni, že součástí záměru Betonárny nepochybně je. Pokud by však příslušné orgány byly na pochybách, pak Účastníci řízení připomínají, že závěry Evropského soudního dvora (např. Rozhodnutí SDEU ve věcech C-392/96, C-287/98, C-486/04, C-215/06, C-72/95, C-2/07, C-75/08, C-427/07) při posuzování záměrů je třeba vykládat tak, že v pochybnostech je třeba provést posuzování vlivů na životní prostředí.⁶

Pokud by tedy Stavební úřad přes uvedené důkazy a tvrzení Účastníků zejm. v bodu III. tohoto podání dospěl k závěru, že Komunikace nebyla posuzována jako součást řízení EIA spolu se záměrem Betonárny, pak bylo **závazné stanovisko EIA vydáno v rozporu se zákonem a nemůže sloužit jako řádný podklad v navazujících řízeních o realizaci Komunikace a Betonárny.**

V takovém případě je Stavební úřad povinen **vyzvat Stavebníka k tomu, aby závazné stanovisko EIA bylo doplněno, nebo bylo řízení EIA provedeno znovu.**

V žádném případě by však ani v tomto případě v projednávaném řízení nemohlo být pokračováno a řízení by muselo být **zastaveno.**

VI.

Stavebník s cílem obejít zákon EIA nepřipustným dělením záměru Betonárny zamlčel, že se v projednávaném řízení jedná o navazující řízení ve smyslu zákona EIA, nepředložil všechna závazná stanoviska vydávaná dle Zákona EIA a závazná stanoviska vyžadovaná dle StavZ. Stavební úřad v důsledku jednání Stavebníka nezačal projednávané řízení v souladu se Zákonem EIA a StavZ, čímž zamezil veřejnosti informovat se o navazujícím řízení a v konečném důsledku vyloučil veřejnost z účasti v navazujícím řízení.

S ohledem na vše výše uvedené proto bylo řízení zahájeno a nyní probíhá zcela v rozporu se zákonem. Je tak na místě jej bez dalšího zastavit.

Pokud by bylo tvrzeno, že Komunikace nebyla předmětem posuzování vlivů na životní prostředí, pak bylo závazné stanovisko EIA ve vztahu k Betonárně neúplné a nesprávné, bylo by proto na místě řízení EIA provést znovu i s posouzením Komunikace. Stávající řízení by tedy muselo být též zastaveno.

Podepsáno datovou zprávou

---

⁶ BAHÝLOVÁ, Lenka. § 1 [Předmět úpravy]. In: BAHÝLOVÁ, Lenka, KOCOUREK, Tomáš, VOMÁČKA, Vojtěch. Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, s. 1.